

Dz.U. 2014 poz. 1215

U S T A W A

z dnia 25 lipca 2014 r.

o specjalnym podatku węglowodorowym¹⁾**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie specjalnym podatkiem węglowodorowym, zwanym dalej „podatkiem”, zysków z działalności wydobywczej węglowodorów.

2. Podatek stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dostawie wydobytych węglowodorów – rozumie się przez to przeniesienie w jakiegokolwiek formie prawa do rozporządzania wydobytymi węglowodorami jak właściciel;
- 2) działalności wydobywczej węglowodorów – rozumie się przez to działalność w zakresie wydobywania węglowodorów ze złóż, w tym również w zakresie poszukiwania oraz rozpoznawania złóż węglowodorów, prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium znajdującym się poza morzem terytorialnym, będącym wyłączną strefą ekonomiczną, która rozpoczyna się odpowiednio w dniu:
 - a) uzyskania koncesji na poszukiwanie złoża węglowodorów, koncesji na rozpoznawanie złoża węglowodorów lub koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów, lub
 - b) uzyskania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, lub
 - c) zgłoszenia projektu robót geologicznych do właściwego organu– i kończy się w dniu zakończenia likwidacji zakładu górniczego;
- 3) kopalinie towarzyszącej – rozumie się przez to kopalinę występującą w granicach lub w bliskim sąsiedztwie złoża kopaliny głównej w taki sposób, że jej oddzielne wydobywanie jest niemożliwe lub gospodarczo nieuzasadnione, określoną w odpowiedniej koncesji lub, jeżeli koncesja nie reguluje zagospodarowania kopaliny towarzyszącej, w dokumentacji geologicznej lub geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonej na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego, zatwierdzonej przez właściwy organ administracji geologicznej w drodze decyzji, w przypadku gdy takie zatwierdzenie jest wymagane;
- 4) podatku dochodowym – rozumie się przez to odpowiednio podatek określony w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.²⁾) lub podatek określony w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.³⁾);
- 5) skumulowanych przychodach – rozumie się przez to sumę przychodów określonych w art. 8, uzyskanych od momentu rozpoczęcia działalności wydobywczej węglowodorów do ostatniego dnia roku podatkowego, dla którego określa się podstawę opodatkowania;
- 6) skumulowanych wydatkach kwalifikowanych – rozumie się przez to sumę wydatków określonych w art. 11, poniesionych od momentu rozpoczęcia działalności wydobywczej węglowodorów do ostatniego dnia roku podatkowego, dla którego określa się podstawę opodatkowania;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej oraz ustawę z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopaliny.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915 i 1052.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138 i 1146.

- 7) środkach trwałych – rozumie się przez to środki trwałe w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym;
- 8) umowie o współpracy – rozumie się przez to umowę o współpracy określoną w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014 r. poz. 613, ze zm.⁴⁾);
- 9) ustawie o podatku dochodowym – rozumie się przez to odpowiednio ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 10) wartościach niematerialnych i prawnych – rozumie się przez to wartości niematerialne i prawne w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym;
- 11) węglowodorach – rozumie się przez to ropę naftową, gaz ziemny oraz ich naturalne pochodne, z wyjątkiem metanu występującego w złożach węgla kamiennego oraz metanu występującego jako kopalina towarzysząca;
- 12) wskaźniku R – rozumie się przez to stosunek skumulowanych przychodów do skumulowanych wydatków kwalifikowanych.

Art. 3. 1. Podatnikiem podatku jest prowadząca działalność wydobywczą węglowodorów:

- 1) osoba fizyczna;
- 2) osoba prawna;
- 3) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, w tym spółka cywilna, której wspólnikom udzielono koncesji, o której mowa w art. 2 pkt 2.

2. Jeżeli działalność wydobywczą węglowodorów jest prowadzona w ramach umowy o współpracy, podatnikiem jest każda strona tej umowy, a jeżeli stroną umowy o współpracy jest spółka cywilna – ta spółka.

Art. 4. 1. Rok podatkowy jest tożsamy z rokiem podatkowym podatnika w zakresie podatku dochodowego.

2. W przypadku prowadzenia działalności wydobywczej węglowodorów przez spółkę osobową, niebędącą podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych, albo inną jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, rokiem podatkowym jest rok obrotowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 5. 1. Podatnik jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych, sporządzania sprawozdań finansowych, poddawania badaniu, składania do właściwego rejestru sądowego, udostępniania i ogłaszania tych sprawozdań zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości.

2. Podatnik jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych w sposób zapewniający określenie wysokości zysku (straty), wysokości skumulowanych przychodów, skumulowanych wydatków kwalifikowanych, podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok podatkowy.

Art. 6. W przypadku określenia przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej dochodów lub przychodów danego podmiotu oraz podatku należnego w drodze oszacowania dla celów i na zasadach określonych w przepisach ustawy o podatku dochodowym, wielkość określonych przychodów, kosztów uzyskania przychodów oraz podatku należnego, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 6 i 10, przyjmuje się odpowiednio dla celów określenia wysokości przychodów, wydatków kwalifikowanych oraz podatku należnego.

Art. 7. W przypadku wydania przez właściwy organ podatkowy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁶⁾), decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi dla celów podatku dochodowego, w zakresie określonym w tej decyzji stosuje się, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 6, metodę w niej wskazaną również dla celów podatku.

Rozdział 2

Przychody

Art. 8. 1. Przychodami są otrzymane pieniądze, wartości pieniężne oraz wartość należności uregulowanych w naturze, w tym zaliczki oraz przedpłaty, z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 850 i 1133. Tekst jednolity nie uwzględnia zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2014 r. poz. 587.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613 oraz z 2014 r. poz. 768 i 1100.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915 i 1171.

2. Za datę powstania przychodu uważa się dzień otrzymania należności, o których mowa w ust. 1, w jakiegokolwiek formie. Datą uregulowania należności w naturze jest dzień otrzymania rzeczy, praw lub innych świadczeń.

3. Ilość gazu ziemnego oraz ropy naftowej będąca przedmiotem dostawy wydobytych węglowodorów ustala się na podstawie faktury lub innego dokumentu dotyczącego tej dostawy.

4. W przypadku gdy zapłata należności lub uregulowanie należności w naturze nie zostaną dokonane w terminie 3 miesięcy od dnia dostawy wydobytych węglowodorów, przychód stanowi kwota należna za dostawę wydobytych węglowodorów. W takim przypadku przychód powstaje ostatniego dnia 3-miesięcznego terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Dniem dostawy wydobytych węglowodorów jest dzień wystawienia faktury lub innego dokumentu z tytułu tej dostawy.

5. W przypadku gdy zapłata należności lub uregulowanie należności w naturze w terminie wskazanym w ust. 4 zostaną dokonane częściowo, przepisy ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy cena za megawatogodzinę gazu ziemnego lub tonę ropy naftowej wynikająca z dostawy wydobytych węglowodorów stanowi mniej niż 90%:

- 1) ceny gazu ziemnego ustalonej na Towarowej Giełdzie Energii S.A. (Rynek Dnia Następnego) w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień dostawy wydobytego gazu ziemnego lub
- 2) ceny ropy naftowej ustalonej przez Organization of the Petroleum Exporting Countries (OPEC daily basket price) w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień dostawy wydobytej ropy naftowej

– przychód stanowi iloczyn 90% ceny odpowiednio gazu ziemnego lub ropy naftowej ustalonej na podstawie pkt 1 lub 2 oraz ilości gazu ziemnego albo ropy naftowej wynikającej z tej dostawy.

7. Wartość 90% ceny gazu ziemnego lub ropy naftowej, o której mowa w ust. 6, zaokrągla się w górę z dokładnością do jednego złotego.

8. Wartość rzeczy, praw lub innych świadczeń otrzymanych w naturze w związku z dostawą wydobytych węglowodorów określa się na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca ich uzyskania.

9. W przypadku gdy cena określona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki stosowana w obrocie paliwami gazowymi dla podmiotu posiadającego największy udział w polskim rynku sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego grupy E dla odbiorców charakteryzujących się największą mocą umowną, obowiązująca w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień dostawy wydobytego gazu ziemnego, jest niższa niż 90% ceny gazu ziemnego określonej na podstawie ust. 6, właściwa dla ustalenia przychodu jest cena określona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki stosowana w obrocie paliwami gazowymi dla podmiotu posiadającego największy udział w polskim rynku sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego grupy E dla odbiorców charakteryzujących się największą mocą umowną obowiązująca w dniu dostawy wydobytych węglowodorów.

10. Przepis ust. 6 nie dotyczy gazu ziemnego wydobywanego jako kopalina towarzysząca. W tym przypadku przychód stanowi kwota faktycznie uzyskana z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów.

11. Do przychodów nie zalicza się należnego podatku od towarów i usług.

12. Przychody pomniejsza się o zwrócone zaliczki oraz przedpłaty.

13. Przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Art. 9. 1. W przypadku powstania przychodu na podstawie art. 8 ust. 4 lub 5 oraz uregulowania należności w terminie późniejszym niż określony w art. 8 ust. 4, podatnik dokonuje zwiększenia przychodu o dodatnie różnice kursowe albo jego zmniejszenia o ujemne różnice kursowe, określone w ust. 2 i 3.

2. Dodatnie różnice kursowe powstają, jeżeli wartość przychodu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest niższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z tego dnia.

3. Ujemne różnice kursowe powstają, jeżeli wartość przychodu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest wyższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania przeliczonej według faktycznie zastosowanego kursu waluty z tego dnia.

4. Przy obliczaniu różnic kursowych, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględnia się kursy faktycznie zastosowane w przypadku sprzedaży walut obcych oraz otrzymania należności. W pozostałych przypadkach, a także gdy do otrzymanych należności nie jest możliwe uwzględnienie faktycznie zastosowanego kursu waluty w danym dniu, stosuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego ten dzień.

5. Jeżeli faktycznie zastosowany kurs waluty, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest wyższy lub niższy odpowiednio o więcej niż powiększona lub pomniejszona o 5% wartość kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień faktycznie zastosowanego kursu waluty, organ podatkowy może wezwać strony umowy do zmiany tej wartości lub wskazania przyczyn uzasadniających zastosowanie kursu waluty. W razie niedokonania zmiany wartości lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają zastosowanie faktycznego kursu waluty, organ podatkowy określi ten kurs, opierając się na kursach walut ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski.

6. Przez średni kurs ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, o którym mowa w ust. 2 i 3, rozumie się kurs z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Art. 10. 1. Kwota przychodów nieuregulowanych w całości lub w części, powstających na podstawie art. 8 ust. 4 lub 5, zwiększa wydatki kwalifikowane w przypadku udokumentowania nieściągalności tych wierzytelności.

2. Nieściągalność wierzytelności uważa się za udokumentowaną:

- 1) postanowieniem o nieściągalności uznanym przez wierzyciela za odpowiadające stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo
- 2) postanowieniem sądu o:
 - a) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
 - b) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, gdy zachodzi okoliczność wymieniona w lit. a, lub
 - c) ukończeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku, albo
- 3) protokołem sporządzonym przez podatnika, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe i egzekucyjne związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby równe albo wyższe od jej kwoty.

Rozdział 3

Wydatki kwalifikowane

Art. 11. 1. Za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki poniesione przez podatnika w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia tych przychodów, w tym wydatki na poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie, magazynowanie lub dostawę wydobytych węglowodorów oraz zakończenie działalności wydobywczej węglowodorów, niezwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie, z wyjątkiem wydatków wymienionych w art. 12 ust. 1.

2. Jeżeli wydatki kwalifikowane poniesione zostały w naturze, to ich wysokość określa się na podstawie wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie lub wytworzenie składników majątku przekazywanych w celu uregulowania zobowiązań podatnika.

3. Za wydatki kwalifikowane uznaje się w szczególności:

- 1) wydatki dotyczące poszukiwania i rozpoznawania geologicznego, badań i analizy danych sejsmicznych i otworowych, wierceń poszukiwawczych i rozpoznawczych;
- 2) wydatki związane z przygotowaniem odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, w tym z pracami projektowania, inżynieryjnymi, geologicznymi i geofizycznymi, wydatki związane z uzyskaniem dostępu i przygotowaniem miejsca prac wiertniczych i ich organizacją, wydatki związane z realizacją prac wiertniczych, wydatki na uruchomienie i utrzymanie odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych oraz produkcji, w tym zabiegi intensyfikacji;
- 3) wydatki związane z zaprojektowaniem, przygotowaniem i budową infrastruktury wspierającej działalność wydobywczą węglowodorów, w tym budynków i budowli, urządzeń, maszyn i innych konstrukcji oraz wyposażenia;
- 4) wydatki związane z utrzymaniem, konserwacją i odtworzeniem infrastruktury i urządzeń służących działalności wydobywczej węglowodorów, w tym wydatki na zapewnienie bezpieczeństwa, łączności, nadzoru technicznego;
- 5) wydatki związane z ochroną środowiska w zakresie prowadzonej działalności wydobywczej, w tym wydatki na analizy stanu środowiska i raporty oceny oddziaływania na środowisko, wydatki związane z zarządzaniem i utylizacją odpadów oraz wody, opłaty i wydatki na zapewnienie dostępu do wody i innych mediów;
- 6) wydatki na budowę, zakup, ulepszenie lub utrzymanie platform produkcyjnych, pływających jednostek produkcyjno-magazynowo-rozładunkowych, platform wiertniczych, zakładów przetwórczych na platformach, rurociągów eksportowych oraz innych urządzeń związanych z wydobywaniem z dna morskiego;
- 7) wydatki związane z przygotowaniem wydobytych węglowodorów do dostawy oraz wydatki związane z przechowywaniem nieoczyszczonych (nieprzetworzonych) węglowodorów;

- 8) wydatki związane z transportem wydobytych węglowodorów do miejsca wprowadzenia do sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, innego środka transportu lub magazynu;
- 9) wydatki związane z zakończeniem działalności wydobywczej węglowodorów, w tym wydatki poniesione na likwidację odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, lub zakładu górniczego, oraz rekultywacją gruntów po działalności górniczej;
- 10) koszty rekultywacji w części niepokrytej środkami zgromadzonymi na funduszu likwidacji zakładu górniczego, o którym mowa w ust. 4;
- 11) podatki i opłaty związane z administrowaniem nieruchomościami, dotyczące nieruchomości, na których znajduje się zakład górniczy;
- 12) podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów;
- 13) podatek od wydobycia niektórych kopalin dotyczący gazu ziemnego oraz ropy naftowej;
- 14) opłatę eksploatacyjną uiszczaną z tytułu wydobycia węglowodorów;
- 15) wynagrodzenie za ustanowienie użytkowania górniczego;
- 16) wydatki zwrócone przez podmiot przystępujący do umowy o współpracy pozostałym stronom tej umowy w związku z przystąpieniem do tej umowy.

4. Za wydatki kwalifikowane uznaje się także środki przeznaczone na fundusz likwidacji zakładu górniczego, tworzone, zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w każdym roku podatkowym, w wysokości nie większej niż 10% rocznych odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górniczego, ustalanych stosownie do przepisów ustawy o podatku dochodowym.

5. Wydatki kwalifikowane są potrącane od przychodu w dacie ich poniesienia, z zastrzeżeniem ust. 15. Za dzień poniesienia wydatku uznaje się dzień uregulowania zobowiązania w jakiegokolwiek formie.

6. Podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów, o której mowa w ust. 3 pkt 12, określa się na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych. Jeżeli określenie wysokości podatku dochodowego w ten sposób nie jest możliwe, podatnik określa podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów w takiej proporcji, w jakiej pozostają przychody uzyskane w roku podatkowym z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów do ogólnej kwoty przychodów danego podatnika, określonych na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym, uzyskanych w tym roku podatkowym.

7. W przypadku prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej, spółki jawnej lub spółki komandytowej, wydatkiem kwalifikowanym spółki, o którym mowa w ust. 3 pkt 12, jest podatek zapłacony przez każdego ze wspólników w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów. W takim przypadku każdy ze wspólników jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych w sposób zapewniający określenie wysokości podatku dochodowego dotyczącego działalności wydobywczej węglowodorów.

8. W przypadku gdy zakupione środki trwałe, elementy wyposażenia lub usługi są wykorzystywane przez podatnika również w działalności niezwiązanej z działalnością wydobywczą węglowodorów, podatnik jest obowiązany do wykazania w księgach rachunkowych poniesionych wydatków na zakup tych środków trwałych, elementów wyposażenia lub usług proporcjonalnie w części dotyczącej wyłącznie działalności wydobywczej węglowodorów. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

9. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio do innych wydatków częściowo dotyczących działalności wydobywczej węglowodorów, w tym do wydatków na zapłatę wynagrodzeń.

10. W przypadku gdy relacja podatku dochodowego w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów, obliczonego na podstawie ust. 6, i podatku dochodowego dotyczącego całej działalności podatnika przekracza 98%, podatnik ma prawo wykazać:

- 1) podatek dochodowy w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów,
- 2) wydatki kwalifikowane, o których mowa w ust. 8

– w wysokości 100%.

11. W przypadku zbycia środków trwałych lub elementów wyposażenia, jeżeli wydatki na ich nabycie zostały uprzednio wykazane jako wydatki kwalifikowane, bieżące wydatki kwalifikowane podlegają zmniejszeniu o kwotę równą wydatkom kwalifikowanym wykazanym dla celów podatku w chwili nabycia tych środków trwałych lub elementów wyposażenia. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

12. Przepis ust. 11 stosuje się również w przypadku przekazania zakupionego środka trwałego innemu podmiotowi do korzystania na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub umowy o podobnym charakterze, chyba że łączny okres najmu, dzierżawy, leasingu lub umowy o podobnym charakterze w odniesieniu do danego środka trwałego przekracza 5% okresu amortyzacji przyjętego dla celów podatku dochodowego.

13. Rozliczenia wydatków kwalifikowanych między podmiotami, które zawarły umowę o współpracy, dla celów podatku dokonywane są wyłącznie na podstawie faktycznie poniesionych wydatków, bez uwzględniania marży.

14. Wydatki kwalifikowane poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia wydatku.

15. W przypadku nabycia majątku w formie wkładu niepieniężnego (aportu) wartość składników majątku, będących przedmiotem wkładu dla celów uznania za wydatki kwalifikowane, ustala się:

- 1) w wysokości wartości początkowej pomniejszonej o dokonane na dzień nabycia odpisy amortyzacyjne, określonej w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego wkład – w przypadku składników zaliczonych do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) w wysokości przyjętej dla celów podatkowych i wynikającej z ksiąg podatkowych podmiotu wnoszącego wkład na dzień nabycia – w przypadku pozostałych składników.

16. Przepis ust. 15 stosuje się, w przypadku gdy wydatki na nabycie składników majątku będących przedmiotem wkładu zostałyby uznane za wydatki kwalifikowane w rozumieniu ust. 1.

Art. 12. 1. Za wydatki kwalifikowane nie uznaje się:

- 1) wydatków na zakup wartości niematerialnych i prawnych, w tym licencji oraz patentów, z wyłączeniem wydatków na zakup dokumentacji geologicznej lub geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, wydatków na zakup wyników danych geofizycznych, w tym sejsmicznych, oraz wydatków na zakup oprogramowania komputerowego do interpretacji danych geofizycznych i informacji geologicznej;
- 2) wydatków związanych z pochodnymi instrumentami finansowymi, w tym z ich nabyciem;
- 3) składek opłaconych z tytułu zawartych lub odnowionych umów ubezpieczenia;
- 4) wydatków na nabycie gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów, z wyjątkiem opłat za wieczyste użytkowanie gruntów;
- 5) wydatków z tytułu opłat za używanie środków trwałych na podstawie umów leasingu:
 - a) w całości – w przypadku gdy dotyczą gruntów oraz wartości niematerialnych i prawnych,
 - b) w części przekraczającej wartość początkową środka trwałego, ustaloną na zasadach określonych w ustawie o podatku dochodowym, w przypadku środków trwałych, w odniesieniu do których wydatki na nabycie podlegają zakwalifikowaniu do wydatków kwalifikowanych;
- 6) wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów albo akcji w spółce oraz innych papierów wartościowych, a także wydatków na nabycie tytułów uczestnictwa, certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych i inwestycyjnych;
- 7) wpłat na różnego rodzaju fundusze, w tym tworzone przez podatnika, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 4;
- 8) wydatków sfinansowanych z funduszu likwidacji zakładu górniczego, o którym mowa w art. 11 ust. 4;
- 9) wydatków na spłatę pożyczek lub kredytów, odsetek od tych pożyczek lub kredytów oraz innych prowizji i opłat związanych z tymi pożyczkami lub kredytami;
- 10) odsetek od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów;
- 11) odsetek od dopłat wnoszonych do spółki w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, a także odsetek od dywidend i innych dochodów z udziału w zyskach osób prawnych;
- 12) darowizn;
- 13) odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;
- 14) kosztów egzekucyjnych związanych z niewykonaniem zobowiązań;
- 15) grzywien i kar pieniężnych orzeczonych w postępowaniu karnym, karnym skarbowym, administracyjnym i w sprawach o wykroczenia oraz odsetek od tych grzywien i kar;

- 16) kar, opłat i odszkodowań oraz odsetek od tych zobowiązań z tytułu:
- a) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - b) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 17) odsetek za zwłokę z tytułu nieterminowych wpłat należności budżetowych i innych należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 18) kar umownych i odszkodowań z tytułu niezgodnych z umową parametrów dostarczonych węglowodorów oraz zwłoki w dostarczeniu węglowodorów o parametrach zgodnych z umową;
- 19) wydatków na wykup obligacji;
- 20) kosztów reprezentacji, w szczególności poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych;
- 21) wydatków ponoszonych na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby podatnika związane z działalnością wydobywczą węglowodorów:
- a) w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejscowe) – w wysokości przekraczającej kwotę ustaloną przy zastosowaniu stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu,
 - b) w jazdach lokalnych – w wysokości przekraczającej wysokość miesięcznego ryczałtu pieniężnego albo w wysokości przekraczającej stawki za jeden kilometr przebiegu pojazdu;
- 22) kwot dodatkowych opłat rocznych za niezabudowanie bądź niezagospodarowanie gruntów w określonym terminie, wynikającym z przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 23) wpłat, o których mowa w art. 21 ust. 1 i w art. 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.⁷⁾);
- 24) składek na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika nie jest obowiązkowa, z wyjątkiem składek na rzecz organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, działających na podstawie odrębnych ustaw – do wysokości łącznie nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 0,15% kwoty wynagrodzeń wypłaconych w poprzednim roku podatkowym, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne;
- 25) wydatków związanych z dokonywaniem jednostronnych świadczeń na rzecz udziałowców lub akcjonariuszy;
- 26) wydatków na rzecz osób wchodzących w skład rad nadzorczych, komisji rewizyjnych lub organów stanowiących osób prawnych, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych z tytułu pełnionych funkcji;
- 27) składek na ubezpieczenie społeczne oraz na Fundusz Pracy i na inne fundusze celowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw – od nagród i premii wypłacanych w gotówce lub w papierach wartościowych z dochodu po opodatkowaniu podatkiem dochodowym;
- 28) wydatków pracodawcy na działalność socjalną, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych;
- 29) podatku od towarów i usług, z tym że wydatkiem kwalifikowanym jest:
- a) podatek naliczony w tej części, w której, zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług – jeżeli naliczony podatek od towarów i usług nie powiększa wartości środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej,
 - b) podatek należny:
 - w przypadku importu usług oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, jeżeli nie stanowi on podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług; wydatkiem nie jest jednak podatek należny w części przekraczającej kwotę podatku od nabycia tych towarów i usług, która mogłaby stanowić podatek naliczony w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
 - w przypadku przekazania lub zużycia przez podatnika towarów lub świadczenia usług na potrzeby reprezentacji i reklamy, obliczony zgodnie z odrębnymi przepisami,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 209, poz. 1243 i 1244 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456, z 2013 r. poz. 73, 675, 791, 1446 i 1645 oraz z 2014 r. poz. 598, 877 i 1198.

- od nieodpłatnie przekazanych towarów, obliczony zgodnie z odrębnymi przepisami, w przypadku gdy wyłącznym warunkiem ich przekazania jest uprzednie nabycie przez otrzymującego towarów lub usług od przekazującego w określonej ilości lub wartości,
 - c) kwota podatku od towarów i usług, nieuwzględniona w wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji na podstawie ustawy o podatku dochodowym lub dotycząca innych rzeczy lub praw niebędących środkami trwałymi lub wartościami niematerialnymi i prawnymi podlegającymi tej amortyzacji – w tej części, w jakiej dokonano korekty powodującej zmniejszenie podatku odliczonego zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.⁸⁾);
- 30) składek na ubezpieczenie samochodu osobowego w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej pozostaje równowartość 20 000 euro, przeliczona na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia w wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia;
 - 31) kosztów remontów powypadkowych samochodów, jeżeli samochody nie były objęte ubezpieczeniem dobrowolnym;
 - 32) wydatków z tytułu kosztów używania na potrzeby działalności wydobywczej węglowodorów samochodów osobowych niestanowiących składników majątku podatnika – w części przekraczającej kwotę stanowiącą iloczyn liczby kilometrów faktycznego przebiegu pojazdu dla celów podatnika oraz stawki za jeden kilometr przebiegu;
 - 33) wydatków poniesionych na zakup rzeczowych składników majątku podatnika – w przypadku stwierdzenia, że składniki te w praktyce nie są wykorzystywane dla celów prowadzonej przez podatnika działalności wydobywczej węglowodorów, z zastrzeżeniem, że za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki na wytworzenie odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, które z uwagi na brak produktywności lub inne czynniki natury geologicznej lub ekonomicznej nie są wykorzystywane dla celów działalności wydobywczej podatnika;
 - 34) dopłat wnoszonych do spółki prowadzącej działalność wydobywczą węglowodorów;
 - 35) opłat sankcyjnych, które zgodnie z odrębnymi przepisami podlegają wpłacie do budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub państwowych osób prawnych;
 - 36) dodatkowej opłaty wymierzanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;
 - 37) kosztów utrzymania zakładowych obiektów socjalnych;
 - 38) kwot utraconych przedpłat (zaliczek, zadatków) w związku z niewykonaniem umowy przez podatnika;
 - 39) wypłaconych świadczeń oraz innych należności z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 7–9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych cudzoziemcowi, który w okresie świadczenia pracy lub wykonywania osobiście działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie posiadał ważnego, wymaganego na podstawie odrębnych przepisów, dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także składek z tytułu tych należności w części finansowanej przez płatnika składek oraz zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy temu cudzoziemcowi;
 - 40) poniesionych wydatków wynikających z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy, w szczególności w związku z popełnieniem przestępstwa określonego w art. 229 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁹⁾).

2. Przez pochodne instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312 i 1171.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

poz. 94 i 586), z wyłączeniem tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania oraz instrumentów rynku pieniężnego.

3. Ilekroć w ust. 1 jest mowa o stawce za jeden kilometr przebiegu pojazdu, rozumie się przez to stawkę określoną dla samochodów osobowych, uwzględniającą odpowiednio pojemność silnika, określoną w odrębnych przepisach wydanych przez właściwego ministra.

4. Przebieg pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 21 i 32, powinien być, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu, potwierdzonej przez podatnika na koniec każdego miesiąca, prowadzonej dla celów ustawy o podatku dochodowym. W razie braku tej ewidencji wydatki z tytułu używania samochodów nie stanowią wydatku kwalifikowanego.

5. Przepis ust. 1 pkt 32 nie dotyczy samochodów osobowych używanych na podstawie umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 17a pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Rozdział 4

Podstawa opodatkowania i stawka podatku

Art. 13. 1. Podstawą opodatkowania jest zysk z działalności wydobywczej węglowodorów stanowiący nadwyżkę uzyskanych w danym roku podatkowym przychodów z działalności wydobywczej węglowodorów nad poniesionymi w danym roku podatkowym wydatkami kwalifikowanymi. Jeżeli wydatki kwalifikowane przekraczają w danym roku sumę przychodów, różnica jest stratą z działalności wydobywczej węglowodorów.

2. O wysokość straty, o której mowa w ust. 1 w zdaniu drugim, poniesionej w roku podatkowym można obniżyć zysk z działalności wydobywczej węglowodorów w kolejnych latach podatkowych.

Art. 14. 1. W przypadku gdy:

- 1) wskaźnik R jest mniejszy niż 1,5 – stawka podatku wynosi 0% podstawy opodatkowania;
- 2) wskaźnik R jest równy lub większy niż 1,5 i mniejszy niż 2 – stawkę podatku oblicza się według wzoru:

$$(25 \times \text{wskaźnik R} - 25)/100;$$

- 3) wskaźnik R jest równy lub większy niż 2 – stawka podatku wynosi 25% podstawy opodatkowania.

2. Stawkę podatku obliczoną na podstawie ust. 1 pkt 2 oraz wskaźnik R przyjęty we wzorze w ust. 1 pkt 2 zaokrągla się w górę z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Rozdział 5

Właściwość organów i pobór podatku

Art. 15. 1. Organem podatkowym właściwym w zakresie podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na adres siedziby podatnika – w przypadku osób prawnych albo jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, albo miejsce zamieszkania podatnika – w przypadku osób fizycznych.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Art. 16. 1. Podatnik jest obowiązany bez wezwania składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje miesięczne, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego zysku (poniesionej straty) od początku roku podatkowego, wysokości skumulowanych przychodów oraz skumulowanych wydatków kwalifikowanych i wpłacać na rachunek urzędu skarbowego zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od zysku osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

2. Deklaracje miesięczne składa się w terminie do dnia 25. każdego miesiąca, za miesiąc poprzedni. W tym samym terminie wpłaca się zaliczki miesięczne, o których mowa w ust. 1. Nie składa się deklaracji miesięcznej oraz nie wpłaca się zaliczki miesięcznej za ostatni miesiąc roku podatkowego w przypadku złożenia deklaracji rocznej w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po tym miesiącu oraz wpłacenia w tym terminie podatku należnego.

3. Deklaracje miesięczne są składane wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

4. Podatnik jest obowiązany do wpłacenia zaliczki za dany miesiąc, stosując stawkę obliczoną zgodnie z art. 14 na ostatni dzień miesiąca, za który wpłacana jest zaliczka.

Art. 17. 1. Podatnik jest obowiązany składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację roczną, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego zysku (poniesionej straty) w roku podatkowym, wysokości skumulowanych przychodów oraz skumulowanych wydatków kwalifikowanych – do końca trzeciego miesiąca następnego roku podatkowego i w tym terminie wpłacić na rachunek urzędu skarbowego podatek należny albo różnicę między podatkiem należnym od zysku wykazanego w deklaracji rocznej a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

2. Deklaracja roczna jest składana wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji miesięcznej oraz wzór deklaracji rocznej wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz pouczeniem podatnika, mając na względzie zapewnienie prawidłowości obliczania wysokości podatku i wykonania obowiązków w tym zakresie.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22j dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzonych po raz pierwszy do ewidencji:

1) odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych,

2) platform wiertniczych lub produkcyjnych

– z tym że okres ich amortyzacji nie może być krótszy niż 60 miesięcy.”;

2) w art. 23 w ust. 1 w pkt 62 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 63 w brzmieniu:

„63) specjalnego podatku węglowodorowego.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w ust. 1 po pkt 67 dodaje się pkt 67a w brzmieniu:

„67a) specjalnego podatku węglowodorowego.”;

2) w art. 16j dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzonych po raz pierwszy do ewidencji:

1) odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych,

2) platform wiertniczych lub produkcyjnych

– z tym że okres ich amortyzacji nie może być krótszy niż 60 miesięcy.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, deklaracje mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) uchyla się § 3;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915 i 1052.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915 i 1138 i 1146.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915 i 1171.

2) art. 21b otrzymuje brzmienie:

„Art. 21b. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że:

- 1) wysokość dochodu lub zysku jest inna niż wykazana w deklaracji, a osiągnięty dochód lub zysk nie powoduje powstania zobowiązania podatkowego,
- 2) w deklaracji została wykazana strata, a osiągnięto dochód lub zysk w wysokości niepowodującej powstania zobowiązania podatkowego

– organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość tego dochodu lub zysku.”;

3) w art. 22 § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, ogranicza pobór zaliczek na podatek, jeżeli podatnik uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustawach podatkowych byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego od dochodu lub zysku przewidywanego na dany rok podatkowy.”;

4) w art. 53a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zaliczek na specjalny podatek węglowodorowy oraz zaliczek na podatek od towarów i usług.”;

5) w art. 73 w § 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) złożenia deklaracji rocznej – dla podatników specjalnego podatku węglowodorowego;”;

6) w art. 298 pkt 6c otrzymuje brzmienie:

„6c) organom nadzoru górniczego – w celu weryfikacji pomiaru urobku rudy miedzi, wydobytego gazu ziemnego oraz wydobytej ropy naftowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362 oraz z 2014 r. poz. 1215);”.

Art. 22. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75a:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega podatnik podatku od wydobywania niektórych kopalin, który wbrew obowiązкови nie dokonuje pomiaru ilości urobku rudy miedzi, koncentratu, gazu ziemnego lub ropy naftowej lub dokonuje pomiaru z naruszeniem zasad określonych w art. 15 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1, ust. 5 lub art. 15a ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin, przez co naraża podatek od wydobywania niektórych kopalin na uszczuplenie.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli kwota narażona na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 oraz § 2 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

2) w art. 75b:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Podatnik podatku od wydobywania niektórych kopalin, który wbrew obowiązкови nie prowadzi ewidencji pomiarów zawartości miedzi oraz srebra w urobku rudy miedzi lub koncentracie lub pomiaru ilości urobku rudy miedzi, wyprodukowanego koncentratu, wydobytego gazu ziemnego lub wydobytej ropy naftowej, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Podatnik podatku od wydobywania niektórych kopalin, który nierzetelnie prowadzi ewidencję pomiarów zawartości miedzi oraz srebra w urobku rudy miedzi lub koncentracie lub pomiaru ilości urobku rudy miedzi i wyprodukowanego koncentratu, wydobytego gazu ziemnego lub wydobytej ropy naftowej, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin, podlega karze grzywny do 360 stawek dziennych.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Karze określonej w § 3 podlega podatnik podatku od wydobywania niektórych kopalin, który wadliwie prowadzi ewidencję pomiarów zawartości miedzi oraz srebra w urobku rudy miedzi lub koncentracie lub pomia-

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304 oraz z 2014 r. poz. 312.

ru ilości urobku rudy miedzi, wyprodukowanego koncentratu, wydobytego gazu ziemnego lub wydobytej ropy naftowej, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin.”;

3) art. 75c otrzymuje brzmienie:

„Art. 75c. Podatnik podatku od wydobycia niektórych kopalin, który bez przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia prowadzi działalność w zakresie wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404 oraz z 2014 r. poz. 486 i 1055) w art. 30 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) prawa podatkowego w zakresie wydobycia urobku rudy miedzi, produkcji koncentratu, wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, o których mowa w ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362 oraz z 2014 r. poz. 1215).”.

Art. 24. W ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) gazu ziemnego;

4) ropy naftowej.”;

2) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) urobku rudy miedzi – rozumie się przez to kopalinę wydobytą ze złóż zawierających miedź lub srebro w ilościach nadających się do przemysłowego wykorzystania;”;

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) celach badawczych – rozumie się przez to analizy oraz badania próbek urobku rudy miedzi, gazu ziemnego oraz ropy naftowej w celu ustalenia ich właściwości oraz składu;

5) kopalinie towarzyszącej – rozumie się przez to kopalinę występującą w granicach lub w bliskim sąsiedztwie złoża kopaliny głównej w taki sposób, że jej oddzielne wydobywanie jest niemożliwe lub gospodarczo nieuzasadnione, określoną w odpowiedniej koncesji lub, jeżeli koncesja nie reguluje zagospodarowania kopaliny towarzyszącej, w dokumentacji geologicznej lub geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonej na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego, zatwierdzonej przez właściwy organ administracji geologicznej w drodze decyzji, w przypadku gdy takie zatwierdzenie jest wymagane.”;

3) art. 3 i art. 4 otrzymują brzmienie:

„Art. 3. 1. Przedmiotem opodatkowania podatkiem jest wydobycie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium wyłącznej strefy ekonomicznej:

1) miedzi;

2) srebra;

3) gazu ziemnego;

4) ropy naftowej.

2. Opodatkowaniu podatkiem nie podlegają:

1) urobek rudy miedzi lub przetworzony urobek rudy miedzi niebędący koncentratem, przeliczony na masę urobku rudy miedzi, w ilości nieprzekraczającej 1 tony miesięcznie,

2) wydobyty gaz ziemny w ilości nieprzekraczającej równowartości 11 MWh miesięcznie,

3) wydobyta ropa naftowa w ilości nieprzekraczającej 1 tony miesięcznie

– jeżeli zostały wykorzystane na cele badawcze.

3. Opodatkowaniu podatkiem nie podlega również wydobyty metan występujący w złożach węgla kamiennego oraz wydobyty metan występujący jako kopalina towarzysząca.

Art. 4. 1. Podatnikiem podatku jest dokonująca w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej:

1) osoba fizyczna;

2) osoba prawna;

- 3) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, w tym spółka cywilna, której wspólnikom udzielono koncesji na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014 r. poz. 613, ze zm.¹⁴⁾).

2. Jeżeli wydobycie gazu ziemnego lub ropy naftowej odbywa się w ramach umowy o współpracy, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, podatnikiem jest każda strona tej umowy, a jeżeli stroną umowy o współpracy jest spółka cywilna – ta spółka.”;

- 4) w art. 5:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie wydobycia miedzi oraz srebra obowiązek podatkowy powstaje w dniu wyprodukowania koncentratu z wydobytego przez podatnika urobku rudy miedzi.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wprowadzenia gazu ziemnego lub ropy naftowej do sieci przesyłowej lub bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej albo z chwilą załadunku gazu ziemnego lub ropy naftowej na inny środek transportu.”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy w związku z wyprodukowaniem koncentratu, wydobyciem urobku rudy miedzi, wydobyciem gazu ziemnego lub wydobyciem ropy naftowej, za dzień jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.”;

- 5) tytuł działu III otrzymuje brzmienie:

„Podstawa opodatkowania, stawka podatku oraz zwolnienia od podatku”;

- 6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Podstawę opodatkowania podatkiem w zakresie wydobycia miedzi oraz srebra stanowi ilość miedzi oraz srebra zawarta w wyprodukowanym koncentracie.

2. W przypadku gdy podatnik nie produkuje koncentratu z wydobytego urobku rudy miedzi, podstawę opodatkowania podatkiem w zakresie wydobycia miedzi oraz srebra stanowi ilość miedzi oraz srebra zawarta w urobku rudy miedzi.

3. Podstawę opodatkowania podatkiem w zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej stanowi wartość wydobytego gazu ziemnego lub wydobytej ropy naftowej.”;

- 7) w art. 7:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie wydobycia miedzi oraz srebra wysokość podatku za dany miesiąc stanowi suma iloczynów.”,

- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Stawka podatku, o której mowa w ust. 2–5, jest zaokrąglana w górę z dokładnością do jednego grosza.”;

- 8) po art. 7 dodaje się art. 7a i art. 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. W zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej wysokość podatku za dany miesiąc stanowi suma iloczynów:

- 1) wartości wydobytego gazu ziemnego wyrażonej w złotych oraz stawki podatku określonej w ust. 6 oraz

- 2) wartości wydobytej ropy naftowej wyrażonej w złotych oraz stawki podatku określonej w ust. 7.

2. Wartość wydobytego gazu ziemnego stanowi iloczyn ilości wydobytego gazu ziemnego wyrażonej w megawatogodzinach oraz średniej ceny gazu ziemnego.

3. Wartość wydobytej ropy naftowej stanowi iloczyn ilości wydobytej ropy naftowej wyrażonej w tonach oraz średniej ceny ropy naftowej.

4. W przypadku wydobycia gazu ziemnego będącego kopaliną towarzyszącą wartość wydobytego gazu ziemnego stanowi kwota przychodu wynikająca z dostawy tego gazu w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym (Dz. U. poz. 1215) dokonanej w danym miesiącu.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 850 i 1133. Tekst jednolity nie uwzględnia zmiany ogłoszonej w Dz. U. z 2014 r. poz. 587.

5. Ilość wydobytego gazu ziemnego oraz wydobytej ropy naftowej określa się na podstawie pomiarów w punktach wprowadzenia gazu ziemnego lub ropy naftowej do sieci przesyłowej lub bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej albo z chwilą załadunku gazu ziemnego lub ropy naftowej na inny środek transportu.

6. Stawka podatku w zakresie wydobycia gazu ziemnego wynosi:

- 1) 1,5% – w przypadku wydobycia gazu ziemnego ze złoża, którego średnia przepuszczalność nie przekracza 0,1 milidarcy oraz średnia efektywna porowatość nie przekracza 10%;
- 2) 3% – w przypadku wydobycia gazu ziemnego ze złoża innego niż określone w pkt 1.

7. Stawka podatku w zakresie wydobycia ropy naftowej wynosi:

- 1) 3% – w przypadku wydobycia ropy naftowej ze złoża, którego średnia przepuszczalność nie przekracza 0,1 milidarcy oraz średnia efektywna porowatość nie przekracza 10%;
- 2) 6% – w przypadku wydobycia ropy naftowej ze złoża innego niż określone w pkt 1.

8. Dla wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej z dna morskiego stosuje się odpowiednio stawki podatkowe określone w ust. 6 pkt 1 oraz w ust. 7 pkt 1.

9. Właściwości złoża, o których mowa w ust. 6 i 7, określa się na podstawie dokumentacji geologicznej lub geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, sporządzonej na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego.

10. Wartość wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej wyraża się w złotych, zaokrąglając w górę z dokładnością do jednego złotego.

Art. 7b. 1. Zwalnia się od podatku wydobycie gazu ziemnego z odwiertu rozpoznawczego lub wydobywczego, z którego miesięczne wydobycie gazu ziemnego nie przekracza równowartości 1100 MWh.

2. Zwalnia się od podatku wydobycie ropy naftowej z odwiertu rozpoznawczego lub wydobywczego, z którego miesięczne wydobycie ropy naftowej nie przekracza 80 ton.”;

- 9) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, do 15. dnia każdego miesiąca, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, średnią cenę tony miedzi oraz średnią cenę kilograma srebra za poprzedni miesiąc, wyrażoną w złotych, zaokrągloną w górę z dokładnością do jednego złotego, na podstawie średniej arytmetycznej średnich kursów dolara amerykańskiego do złotego ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski w poprzednim miesiącu oraz odpowiednio.”;

- 10) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, do 15. dnia każdego miesiąca, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, średnią cenę megawatogodziny gazu ziemnego za poprzedni miesiąc, wyrażoną w złotych, zaokrągloną w górę z dokładnością do jednego złotego, na podstawie średniej arytmetycznej dziennych notowań gazu ziemnego (Rynek Dnia Następnego) ustalonych na Towarowej Giełdzie Energii S.A. w poprzednim miesiącu.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, do 15. dnia każdego miesiąca, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, średnią cenę tony ropy naftowej za poprzedni miesiąc, wyrażoną w złotych, zaokrągloną w górę z dokładnością do jednego złotego, na podstawie średniej arytmetycznej średnich kursów dolara amerykańskiego do złotego ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski w poprzednim miesiącu oraz średniej arytmetycznej dziennych notowań ropy naftowej (OPEC daily basket price) ustalonych przez Organization of the Petroleum Exporting Countries w poprzednim miesiącu, wyrażonej w dolarach amerykańskich za baryłek, zaokrąglonej w górę z dokładnością do jednego centa amerykańskiego, przy czym przyjmuje się, że tona zawiera 7,4 baryłek ropy naftowej.

3. W przypadku gdy notowania gazu ziemnego lub ropy naftowej, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zostały ustalone, do obliczenia wysokości podatku przyjmuje się średnią cenę megawatogodziny gazu ziemnego lub średnią cenę tony ropy naftowej ogłoszoną w ostatnim obwieszczeniu.”;

- 11) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów do dnia 15. lutego danego roku, kwoty, o których mowa w art. 7 ust. 2–5, z wyjątkiem maksymalnych stawek podatku, wyrażone w złotych, zaokrąglone w górę z dokładnością do jednego złotego.”;

12) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy:

1) podmiot, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 8a ust. 1 i 2:

- a) zmieni nazwę lub zostanie przekształcony, kontynuując notowania miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej – podstawę obliczenia średniej arytmetycznej dziennych notowań miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej stanowią notowania prowadzone przez podmiot pod zmienioną nazwą lub przez podmiot w nowej formie prawnej,
- b) zostanie przejęty, kontynuując notowania miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej – podstawę obliczenia średniej arytmetycznej dziennych notowań miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej stanowią notowania prowadzone przez następcę prawnego;

2) zmianie ulegnie nazwa notowania, o którym mowa w art. 8 lub w art. 8a ust. 1 i 2 – podstawę obliczenia średniej arytmetycznej dziennych notowań miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej stanowią notowania pod zmienioną nazwą.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy podmiot, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, zakończy działalność dotyczącą notowań srebra – podstawę obliczenia średniej arytmetycznej dziennych notowań srebra stanowią notowania srebra ustalone na giełdzie w Nowym Jorku (Comex Silver Futures-Settlement Price).”;

13) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku skumulowanej straty podatkowej (straty), za którą uznaje się sumę strat w podatku dochodowym od osób prawnych lub sumę strat w podatku dochodowym od osób fizycznych, obliczonych zgodnie z ust. 2 lub 3, które z uwagi na upływ 5-letniego okresu nie zostały odliczone od podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych – w wysokości 19% tej straty.

2. Podatnik dokonujący wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej oblicza stratę, o której mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami przyjętymi do obliczania podatku dochodowego podlegającego odliczeniu jako wydatek kwalifikowany w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 2014 r. o specjalnym podatku węglowodorowym.

3. Podatnik dokonujący wydobycia miedzi oraz srebra może odliczyć stratę, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem prowadzenia ksiąg rachunkowych w sposób zapewniający określenie wysokości straty dotyczącej działalności w zakresie wydobycia miedzi i srebra. W takim przypadku stratę określa się na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych, a jeżeli określenie wysokości straty w ten sposób nie jest możliwe, podatnik określa stratę w części dotyczącej wydobycia miedzi oraz srebra w takiej proporcji, w jakiej pozostają przychody uzyskane w roku podatkowym z tytułu wydobycia miedzi oraz srebra do ogólnej kwoty przychodów danego podatnika, określonych na podstawie przepisów o podatku dochodowym, uzyskanych w tym roku podatkowym. W przypadku gdy relacja straty w części dotyczącej wydobycia miedzi oraz srebra, obliczonej w sposób określony w zdaniu drugim, i straty dotyczącej całej działalności podatnika przekracza 98%, podatnik ma prawo wykazać stratę w wysokości 100%.

4. W przypadku prowadzenia działalności w zakresie wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej w formie spółki cywilnej, spółki jawnej lub spółki komandytowej za skumulowaną stratę, o której mowa w ust. 1, uznaje się sumę strat w podatku dochodowym od osób fizycznych, które z uwagi na upływ 5-letniego okresu nie zostały odliczone przez wspólników spółki. W takim przypadku każdy ze wspólników jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych w sposób zapewniający określenie wysokości straty dotyczącej działalności wydobyczej. Przepis ust. 2 lub 3 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwymi organami podatkowymi są:

- 1) Naczelnik Urzędu Celnego w Legnicy oraz Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu – w sprawach podatku w zakresie wydobycia miedzi oraz srebra;
- 2) Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie oraz Dyrektor Izby Celnej w Warszawie – w sprawach podatku w zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej.”;

15) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Organ udzielający koncesji w zakresie wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych o:

- 1) udzieleniu, zmianie treści, stwierdzeniu wygaśnięcia oraz cofnięciu koncesji w zakresie wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej, oraz o ich treści,
- 2) przeniesieniu, w drodze decyzji, na inny podmiot koncesji w zakresie wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej,
- 3) innym niż określone w pkt 1 i 2 przypadku utraty mocy koncesji w zakresie wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej

– w terminie 7 dni od dnia udzielenia, zmiany treści, stwierdzenia wygaśnięcia, cofnięcia, przeniesienia koncesji lub innego przypadku utraty mocy koncesji.”;

16) w art. 14:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Deklaracje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są składane wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”.

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca jej składania oraz pouczeniem podatnika, mając na względzie zapewnienie prawidłowości obliczania wysokości podatku i wykonania obowiązków w tym zakresie, a także uwzględniając specyfikę wydobycia miedzi, srebra, gazu ziemnego lub ropy naftowej.”;

17) w art. 15:

- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pomiaru każdego dnia, w którym wydobyto urobek, ilości urobku rudy miedzi z zastosowaniem przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej, z zastrzeżeniem ust. 5”;

- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Podatnik przekazujący urobek rudy miedzi na cele badawcze jest obowiązany do pomiaru z zastosowaniem przyrządów pomiarowych:

- 1) ilości urobku rudy miedzi, w tym także poddanego przeróbce przed przekazaniem na cele badawcze,
- 2) ilości miedzi w urobku rudy miedzi,
- 3) ilości srebra w urobku rudy miedzi

– przekazanych w danym miesiącu na cele badawcze.”;

18) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Podatnik wydobywający gaz ziemny lub ropę naftową jest obowiązany do:

- 1) pomiaru, z zastosowaniem przyrządów pomiarowych, ilości gazu ziemnego wprowadzonego w danym miesiącu do sieci przesyłowej lub bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej albo gazu ziemnego załadowanego na inny środek transportu;
- 2) pomiaru, z zastosowaniem przyrządów pomiarowych, ilości ropy naftowej wprowadzonej w danym miesiącu do sieci przesyłowej lub bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej albo ropy naftowej załadowanej na inny środek transportu;
- 3) pomiaru, w tym również metodami pośrednimi, ilości wydobytego gazu ziemnego, wykorzystanego na cele badawcze w danym miesiącu;
- 4) pomiaru, w tym również metodami pośrednimi, ilości wydobytej ropy naftowej, wykorzystanej na cele badawcze w danym miesiącu;
- 5) w przypadku zwolnienia, o którym mowa w art. 7b ust. 1 – pomiaru, w tym również metodami pośrednimi, ilości wydobytego gazu ziemnego – w odniesieniu do odwiertu rozpoznawczego lub wydobywczego;
- 6) w przypadku zwolnienia, o którym mowa w art. 7b ust. 2 – pomiaru, w tym również metodami pośrednimi, ilości wydobytej ropy naftowej – w odniesieniu do odwiertu rozpoznawczego lub wydobywczego.

2. Pomiarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dokonuje się w chwili wprowadzania odpowiednio gazu ziemnego lub ropy naftowej do sieci albo w chwili ich załadunku na inny środek transportu.”;

19) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany do dokumentowania i ewidencjonowania wyników pomiarów, o których mowa w art. 15 ust. 1, 2 i 5 oraz w art. 15a ust. 1, a także ilości miedzi oraz srebra zawartych w urobku rudy miedzi lub koncentracie.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 25. 1. Za przychody, o których mowa w art. 8 ust. 1, uznaje się przychody osiągnięte po dniu wejścia w życie ustawy.

2. Za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki poniesione po dniu wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem art. 26.

Art. 26. Podatnicy podatku są uprawnieni do zaliczenia do wydatków kwalifikowanych w pierwszym roku podatkowym od dnia wejścia w życie ustawy:

- 1) wydatków spełniających warunki do uznania ich za wydatki kwalifikowane, poniesionych przed dniem wejścia w życie ustawy w okresie 4 lat kalendarzowych poprzedzających dzień wejścia w życie ustawy;
- 2) łącznej wartości środków trwałych związanych z działalnością wydobywczą węglowodorów, niezamortyzowanych w podatku dochodowym do dnia wejścia w życie ustawy – nabytych lub wytworzonych w okresie poprzedzającym okres określony w pkt 1 i wprowadzonych do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych;
- 3) wartości środków trwałych w budowie w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości związanych z działalnością wydobywczą węglowodorów – w wysokości określonej na dzień 1 stycznia 2012 r.

Art. 27. Podatnicy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzili działalność wydobywczą węglowodorów, dla celów określenia wskaźnika R stosują przepisy art. 25 i art. 26.

Art. 28. W przypadku wprowadzenia odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, platform wiertniczych lub produkcyjnych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przed dniem wejścia w życie ustawy, podatnicy są uprawnieni w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, od pierwszego dnia roku podatkowego, do zmiany okresu dokonywania odpisów amortyzacyjnych tych odwiertów z uwzględnieniem okresu amortyzacji, o którym mowa w art. 22j ust. 6 ustawy wymienionej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 16j ust. 6 ustawy wymienionej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. Przepis art. 10a ustawy wymienionej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do strat powstałych po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 30. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2019 r. podatnicy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, prowadzą działalność wydobywczą węglowodorów i dokonują dostaw w systemie sieciowym importowanego gazu ziemnego i gazu ziemnego wydobytego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym udział gazu ziemnego wydobywanego ze złóż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ogóle dostaw gazu ziemnego tych podatników nie jest wyższy niż 50%, oraz którzy ze względu na sposób i profil prowadzenia działalności wydobywczej węglowodorów nie mają możliwości rozliczenia podatku na zasadach ogólnych określonych w niniejszej ustawie, wykazują przychody określone w art. 8 w dniu dostawy wydobytego gazu ziemnego, nie później jednak niż w dniu wystawienia faktury albo uregulowania należności z tytułu tej dostawy.

2. W przypadku gdy dostawa gazu ziemnego jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za datę powstania przychodu uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub fakturze, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

3. Przychód z tytułu dostawy wydobytego gazu ziemnego w roku podatkowym podatnik, o którym mowa w ust. 1, określa na podstawie proporcji, w jakiej pozostaje ilość wydobytego w roku poprzedzającym rok podatkowy gazu ziemnego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy, do ilości dostarczonego przez podatnika w roku poprzedzającym rok podatkowy gazu ziemnego, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy.

4. Po zakończeniu roku podatkowego, podatnik jest obowiązany dokonać w deklaracji rocznej, dotyczącej tego roku podatkowego, korekty przychodów z tytułu dostawy wydobytego gazu ziemnego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosując proporcję obliczoną jako stosunek ilości wydobytego w roku podatkowym, którego dotyczy deklaracja roczna, gazu ziemnego ze złóż położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy, do ilości dostarczonego przez podatnika w tym roku podatkowym gazu ziemnego, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy.

5. W przypadku rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1–4, przepisów art. 8 ust. 2, 4 i 5 nie stosuje się, z tym że dla celów rozliczenia różnic kursowych oraz przychodów nieuregulowanych w całości lub w części, przepisy art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Przepisy dotyczące umowy o współpracy stosuje się również do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy przez podatników w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia z zakresu działalności wydobywczej węglowodorów.

Art. 32. 1. W przypadku podmiotów, które w dniu wejścia w życie ustawy dokonują w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej, przeprowadza się urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W celu dokonania urzędowego sprawdzenia podmioty, o których mowa w ust. 1, przesyłają właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, zgłoszenie oraz dokumentację, o których mowa w art. 64 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Organ udzielający koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych o udzielonych koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż i koncesjach na wydobywanie węglowodorów oraz o ich treści, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 34. Przepisy ustawy nie mają zastosowania do węglowodorów wydobytych ze złóż przed dniem jej wejścia w życie.

Art. 35. 1. Obowiązek zapłaty podatku powstaje od przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r.

2. Obowiązek zapłaty podatku od wydobywania niektórych kopalin, w zakresie wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej, powstaje od gazu ziemnego i ropy naftowej wydobytych od dnia 1 stycznia 2020 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów dotyczących obowiązków ewidencyjnych oraz związanych ze składaniem deklaracji podatkowych, dotyczących podatku oraz podatku od wydobywania niektórych kopalin.

Art. 36. W okresie od dnia wejścia w życie przepisu wymienionego w art. 37 pkt 3 lit. f do dnia 31 grudnia 2015 r. przepis art. 16 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się wyłącznie w zakresie dotyczącym miedzi i srebra.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 21 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 24 pkt 12 lit. b, który wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia;
- 3) art. 24:
 - a) pkt 3 w zakresie art. 3 ust. 2 pkt 1,
 - b) pkt 7 lit. b,
 - c) pkt 9,
 - d) pkt 11,
 - e) pkt 17,
 - f) pkt 19

– które wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*